

אולי עוד אחזור כראש סיעה

רגע לפני שח"כ עינת וילף מסיימת את תפקידה בכנסת מטעם מפלגת העצמאות, היא רומזת שעוד תחזור, ובגדול בשיחה עימה לוגל צאת ספרה החדש, היא מסרבת להיגרו להאשמות בנוגע להתרסקות המפלגה ולפרישתו של אהוד ברק ("אם אתה לא נשכב על הגדר, אתה לא מתקדם") טוענת שהתקשורת עשתה לה עוול בפרשת תמונתו של יצחק רבין ("נקלעתי לאמבוש, דבריי סולפו") וכיו"ר ועדת החינוך, גם לא מתלהבת מהישיגי התלמידים במתמטיקה ("ציונים הם לא העיקר") ■ ראיון בלי פרידה

מחזור של הכנסת 40 חברים יוצאים החוצה בעקבות הבחירות. האם אתה יכול לאפיין אותם? מוכן שלא, אומרת וילף, "זה נובע מכך שאין כללים בפוליטיקה הישראלית, ואין שום דבר שממנו אתה יכול להסיק לגבי 'עשה ואל תעשה'".

"אנשים עזבו מפלגות, בגדו ונשארו בכנסת. אני מאוד האמנתי בפילוג, ובסוף ייצא שמפלגת העבודה תהיה בקואליציה הבאה. אז מה יוצא לכולם מהמאבק שניהלו נגד הכניסה של ברק לקואליציה?" היא תוהה.

חגיגות מוקדמות מדי

וילף היא אשת חינוך, ולא רק בשל תפקידה העיקרי כיו"ר ועדת החינוך, התרבות והספורט. לכן לא הסתירה לאחרונה את אדישותה לנוכח התגייגות הסדרת הפרופרציה של הישגי תלמידי ישראל במתמטיקה. "בשנת 2007 המערכת היתה בכלאגן אריר שכלל שביתות וקיצוצים במערכת החינוך. אתה כן נהיה שקט במערכת, אושרו תקציבים מצוינים, כל המערכת כווננה ללמוד את הנושאים שיופיעו בבחינה, ולכן הגיעה ההצלחה. במונח הזה הציונים עלו. האם זה באמת משקף משהו עמוק? זה בעצם הדבר שנגדו אני יוצאת. החיבור שבין המדידה והציונים ובין החינוך, מענקי הצטיינות למורים הם אסון של ממש", היא מצהירה.

"כשדיברתי על הדברים האלה עם שר החינוך, אמרתי לו: 'אני לא יצאתי נגדך כשהתוצאות ירדו, אז אל תצפה ממני לצאת בתופים ובמחולות כשה ציונים עולים'. בעיניי, זה לא העיקר בחינוך, ולכן לא מיהרתי להצטרף להגיגות".

סא שלו וכאן היתה הטעות שלי, כי מתברר שיש כאלה שאולי כן".

וילף לא מפקפקת ביכולותיו של ברק. "הוא נוצק מחומר של מנהיג, אבל היה ברור לי שהוא לא חדרר מוטיבציה להמשיך במפלגה. עם זאת, לא האמנתי שהוא רוצה לפרוש, שלא יובן אחרת – אני לא מאשימה אף אחד. בפוליטיקה, ובטח שלצד אהוד ברק, אתה צריך לדעת לדרגו לעצמך ולא להאשים אחרים. יש לך אחריות על הקהירה שלך. לטוב ולרע – זאת התוצאה של להיות קרובה לאהוד ברק". וילף ממשיכה: "אי אפשר להסתובב בעולם בתור ש של קורבנות. אנשים אומרים לי: 'שכבת למענו על הגדר, וברגע האמת הוא לא היה לצייד'. אבל ככה מתנהגים בפוליטיקה – אם אתה לא נשכב על הגדר, אתה לא מתקדם. אני חושבת שהיתה הבנה בין חברי הסיעה, וגם ברק עצמו הבין זאת – שהוא אמנם מאוד פופולרי כאיש ביטחון, אבל זה לא מדי תרגם לתמיכה ציבורית, קרי מנדטים".

"אז הוא הגיע למסקנה שעדיף לו להיות לבד, בייחוד אם הוא יהיה במערכת הפוליטית אחרי הבחירות – ואני לא פוסלת את התרחיש שבו הוא יהיה שר הביטחון. עם זאת, עד עכשיו השנאה כלפיו מדהימה אותי".

את הביקורת העזה שהושמעה בתקשורת כלפי הצטרפותה לברק, תולה וילף במחיר הפוליטי הידוע מראש שהיה עליה לשלם ברגע שהחליטה לחבור לשר הביטחון ולעזוב את מפלגת העבודה. "לא האמנתי לכמות השטנה והזעם שהופנתה כלפיי. קיבלתי מכ תבי נאצה מתבררים במפלגת העבודה. עכשיו כולם אומרים: 'הנה, שילמנו מחיר וזרקו אותנו', אבל אני רוצה להבהיר משהו מאוד ברור – אין חוקיות. בכל

עדי רובינשטיין

יגת וילף חגגה לפני שלושה שבועות יום הולדת 42. לא היה לה ממש סיבות לחגיגה, כי היה לה ברור שזהו יום ההולדת האחרון שלה, לפחות בתקופה הקרובה, בתפקיד חברת כנסת. אהוד ברק הודיע על פרישתו מהחיים הפוליטיים, ולא עבר הרבה זמן וחברי המפלגה הנשארים – ובהם וילף – הצהירו שהם מוותרים על השתתפותם בבחירות הקרובות. וילף שמרה על החיוך והתעסקה בספרה החדש, "זו לא השיטה, סמבל", שראה אור לאחרונה בהוצאת ספר, ובו היא משרדת מסר אופטימי למדי לגבי שיטת הממשל הישראלית ויוצרת תחושה שיש ראל, במונחים רבים, היא דווקא מקום לא רע לחיות בו. לוויילף יהיה עכשיו הרבה זמן לקדם את ספרה ולחשוב על החיים החדשים שלה.

"אני מתחילה דרך חדשה" היא אומרת, "הלכתי לתחום שאין בו קביעות ואף אחד לא מבטיח לך בו שום דבר. ידעתי שיהיו תקופות שאני אהיה בפנים ושיהיו גם תקופות שאני אהיה בחוץ, ולכן זהו לא ראיון פרישה. אני אחזור לפר ליטיקה, אני לוקחת הפסקה לאחר עשר שנים. אני רואה את הספר שלי כחלק מהפעילות שלי ועוד אבן דרך אופיינית בחיים שלי".

כמי שדילגה בין העולם האקדמי לזה הפוליטי, וילף טוענת שממילא "באקדמיה הפוליטיקה הרבה יותר גרועה. אני מאוד נהניתי כחברת כנסת ואני לא צינית". בנוסף, אין לה שום כוונות לא להצביע בבחירות הקרובות. "אני חושבת שיש אנשים ראויים, פגשתי אותם לאורך השנים. בכלל, אני חושבת שפר ליטיקה היא היעדר שלי".

"הייתי נאיבית"

מה ניקח מהעשור של ר"ר וילף בפוליטיקה הישראלי? אולי את ההתבטאות שלה ש"רובין הפך שלא בטובתו לסמל למשהו שנגרע, של פספוס", ואת ההתנגדות שלה להצבת תמונתו בחדר הסי"ע של מפלגת העבודה. אולי את העובדה שאין עוד פרלמנטרי שלא חושב שמדובר באישה היפה ביותר בכנסת ישראל, או אולי את מה שלימים יהפוך להתאבדותה הפוליטית ולעזיבתה את מפי לגת העבודה לטובת ההפרתה הכושלת במפלגת העצמאות. לוויילף, אגב, יש משנה סדרה לגבי הביקורת וייאמר לזכותה שהיא מקבלת אחריות. אף אחד לא גנב לה, שתה לה או אכל לה.

אז מה רצתה תיקון איתן מהחיים הפוליטיים? "בהסתכלות לאחור, הדבר שהיה לי הכי קשה לאורך כל הדרך היה העבודה עם התקשורת. לא קיבלתי קרדיט על דברים שעשיתי ואם היתה התייחסות, היא היתה לדברים שוליים במקרה הטוב ולסילוף דבריי במקרה הרע. לא זכיתי לחיבוק מה תקשורת. בפרשת רבין לא אמרתי את מה שמיחוס לי, ואני אמשיך להכחיש את זה. אמרתי דברים אחרים, והצטיינתי החליטו שום מפרסמים את מה שהם רוצים. חטפתי סטירה מהתקשורת, הייתי נאיבית וקיבלתי טיפול תקשורתי שהיה מבחינתי אירוע קשה מאוד. לא הכנתי שנקלעתי לאמבוש של התקשורת, שהיתה צריכה כותרות".

חשבת שזוהי תבחינה בהכרזה של ברק על פרישתו מהחיים הפוליטיים, שסיימה למעשה את הקריירה הפוליטית שלך.

"אני לא חושבת שזה נכון להגיד את זה, כי יכול להיות שהייתי נשארת במפלגת העבודה ואז היה מתרחש וסריי אחר, שהיה מסתיים עכברי באותה צורה. היה כאן כשל מוריעני ורעיוני שלי. אהוד לא היה בקמפיין מהרגע הראשון והיה אפשר לראות את זה, אבל על סמך היכרותי אותו ואת שאר חברי הכנסת, שכנתי שאף אחד לא ממחר לוותר על הכי



כריכת הספר "זו לא השיטה, סמבל"

"אני יכולה להוביל מפלגה ציונית ליברלית שהיא לא ימין הזוי וסחרורי עם רעיונות מסוכנים, או שמאלנית בעלת הלקאה עצמית, אבל אצטרך לחכות ולראות אם גם הציבור יחשוב כך"